

et Fejlgreb — maa man ikke undre sig over, om andre er imod Lovforslaget, fordi de ser, at de, hvem Sagen særlig angaar, og som skal høste Udbyttet deraf, ikke selv interesserer sig derfor.

Da man i Finansudvalget mente, at jeg skulde tage Sagen ud af Finanslovsforslaget, troede jeg ikke, det var, fordi man var imod den, men fordi man syntes, at det var en for stor Sag til, at man kunde afgøre den der, idet Partierne og begge Rigsdagens Ting burde have Lejlighed til at forhandle derom og tage Stilling dertil. Derfor er jeg noget forbavset over det, der her er sket.

Jeg ønsker, at Forsøgsvirksomheden skal udvikles saa godt som paa nogen Maade muligt. Det er her, at Staten skal give Tilskud til Landbruget og Havebruget, og ikke paa anden Maade. Det er netop her, Staten skal være behjælpelig ved at bære de Udgifter, som altid er forbundne med Forsøg. Det er ikke enhvers Sag at foretage saadanne Forsøg. Jeg kan tale med egen Erfaring; jeg har ogsaa gjort Forsøg paa Frugtavlens Omraade, og det har ikke været helt billigt. Derfor ønsker jeg, at alle de, der for Fremtiden vil anlægge Frugthaver omkring deres Ejendomme, dog i nogen Grad kan faa Rede paa, hvilke Frugttræer det er, hvis Frugter er afsættelige, hvilke der er haardføre, hvilke der egner sig netop paa det bestemte Areal og under de bestemte Betingelser — i Stedet for at man, som man indtil Dato i alt for høj Grad har gjort, maa gaa saa temmelig paa det uvisse.

Der er her et Omraade, hvor jeg synes, vi staar tilbage; og jeg maa udtale det Haab, at det dog skal lykkes at naa til Enighed, selv om Sagen skal i et Udvalg — hvad jeg ikke har noget imod —, for at man kan faa de Oplysninger, man maatte ønske og maaske desuden en Forhandling med de Folk, som har udarbejdet Lovforslaget. De paagældende er netop de Folk, som Organisationerne selv har udpeget til at finde egnede Arealer. Hvorledes kan man da nu sige, at man tror, det er et Fejlgreb, naar disse Mennesker nu ønsker saadanne Forsøg anstillet? Jeg synes, det er uheldigt, at man optræder paa den Maade.

Jeg mener tværtimod, at man straks med Glæde skulde have taget imod Lovforslaget. Det første Aar drejer det sig om

en 9 000 Kr., maaske lidt mindre eller lidt mere, det kan ikke være meget fra eller til. Udgifterne vil selvfølgelig stige; men det er man ellers ikke bange for. Der er ingen af vore Forsøgsstationer, der betaler sig; og det er heller ikke Meningen, at de skal betale sig, de skal netop afholde de Udgifter, som vi ellers hver især kommer til at afholde, hvis vi skal gøre Forsøgene.

De Forsøg, som kan foretages nu, foregaar uden al Kontrol, som det ærede 17de Medlem for København (Vilhelm Rasmussen) gjorde opmærksom paa. Men man maa have et Sted, hvor de sagkyndige særlig kan faa Adgang til at anstille deres Iagttagelser og deres Forsøg baade med Frugtsorterne, med Jordbunden og med Frugttræernes Sygdomme.

Pinholt: Jeg vil gerne først sige til den højtærede Landbrugsminister, at hvis jeg har brugt det Udtryk — hvad der er muligt —, at jeg selv nærede nogen stor Tvivl om Rigtigheden af det her foreslaaede, saa var det ikke noget koncist Udtryk; for i og for sig nærer jeg ikke nogen Tvivl om, at det er rigtigt. Hvad jeg ønskede, var, at de, der har Tvivl — og det er der adskillige, der har —, faar Lejlighed til at faa Sagen virkelig undersøgt i et Udvalg, saaledes at man kan komme til en Overbevisning om, hvorvidt det vil være fornødt at gaa den Vej.

Dernæst vil jeg sige til dem, der har talt om, hvorvidt man skulde købe eller forpagte, at det Spørgsmaal tror jeg ikke, der ligger nogen stor Vægt paa. De allerfleste Forsøgsstationer, Staten har, er forpagtede paa ganske bestemte Vilkaar, saaledes at Staten kan overtage dem til enhver Tid mod at godtgøre de Afdrag, som er sket. Saaledes er det f. Eks. med Forsøgsstationen ved Blangstedgaard og andre, og der sker ikke noget Tab for Staten ved den Ordning.

Der er udtalt en Del Tvivl om, hvorvidt man vilde være i Stand til at drive den Gaard for det Budget, her er stillet op. Naturligvis har den højtærede Minister Ret i, at man ikke kan lade sig hænge paa, at det vil slaa til. Men jeg maa dog sige, at det ser ikke saa meget usandsynligt ud. Der er nemlig ikke Tale om, at der i det første Aar skal plantes Frugttræer; det